

РЕШЕНИЕ

№ 3027

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7424** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 197, ал. 2 – 4, във вр. с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: район Л.,[жк], ВЕЦ – С. № 999, представлявано от В. А. С., чрез адв. З. Н. от САК, срещу формирано при условията на чл. 197, ал. 4, изр. второ ДОПК мълчаливо потвърждаване на Пост-ановление с изх. № СФР20-РД25-65/10.12.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Г. М. – служител в дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, определена да упражнява правата и да изпълнява задълженията на публичен изпълнител съгласно Заповед № СОА20-РД-1950/09.06.2020 г. на кмета на Столична община.

В жалбата се излагат доводи, че ПНПОП е издадено без реална обезпечителна нужда; не било анализирано финансовото и имотно състояние на длъжника, което обстоятелство е обуславящо за преценката за наличие на риск от затруднение или осуетяване на събирането на задълженията; не е направена проверка дали възбраната няма да затрудни основната дейност на търговеца. Жалбоподателят възразява срещу констатацията в ПНПОМ, че не били представени изисканите от ревизиращия екип документи, като в подкрепа на твърденията си представя копие на придружаващите документи писмо с поставен от Столична община входящ номер. За нарушена се сочи и разпоредбата на чл. 195, ал. 6 ДОПК, т.к. обезпечението е наложено по отчетната

стойност на актива, вместо по балансовата му стойност.

Ответникът – директорът на Дирекция „Общински приходи“ към Столична община, в становище, изпратено заедно с административната преписка, и допълнително с.з. и писмени бележки чрез юрк. К. - Г., оспорва жалбата. Представя заверено копие на издадения след ПНПОМ Ревизионен акт изх. № СФД21-РД77-80/11.08.2021 г., с който в тежест на [фирма] са установени задължения за ДНИ и ТБО за данъчен период 01.01.2016 г. – 31.12.2019 г. в общ размер на 180 163,28 лв., от които главница 169 724,36 лв. и лихви – 10438,92 лв. Претендира разноски по представен списък.

Административен съд София- град, III отделение, 75-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № СФР20-РД01-101/02.10.2020 г. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2019 г.

В хода на ревизионното производство определеният за ръководител на ревизията главен инспектор в Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община - В. П., е депозирал пред публичния изпълнител Искане № СФР20-ВК-766/07.12.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Искането е мотивирано с възложената ревизия и констатацията, че ще бъде затруднено събирането на публично вземане в общ предполагаем размер на 109 452,36 лв., в това число главница 85 328,25 лв. и лихви 24 124,11 лв. Изложени са и обстоятелства във връзка с извършената предходна ревизия на дружеството за данъчен период 01.01.2011 г. – 31.12.2015 г., приключила с издаването на РА № СФР17-РД-77-23/12.05.2017 г. Посочено е, че са останали непогасени задължения за ДНИ и ТБО в размер общо на 141 696,83 лв., които са предмет на образувано съдебно-административно производство. Изложено е също, че във връзка с новата ревизия са поискани документи и писмени обяснения от ревизираното лице. Срокът за това е бил удължен и такива не били постъпили. След извършена справка в ПП „М.“ ръководителят на ревизията установил, че дружеството не е платило и задълженията за ДНИ и ТБО за новия ревизиран период (01.01.2016 г. – 31.12.2019 г.), които са в общ размер на 110 092,05 лв. – 29 216,98 лв. ДНИ и 80 875,07 лв. ТБО. При това и с цел да се предотврати продажбата на имоти или апортиране на същите, собственост на дружеството, ръководещият ревизията главен инспектор В. П., позовавайки се на разпоредбата на чл. 195, ал. 6 ДОПК, предложил да бъде наложена обезпечителна мярка - възбрана на собствен на задълженото лице недвижим нежилищен имот – сграда – по вид и описание на имота представляващ коктейл бар (ресторант) с площ 185,78 кв.м. Констатирано е, че отчетната стойност на имота съгласно представения амортизационен план на дълготрайните материални активи за 2015 г. е в размер на 97 450,00 лв.

Към искането са приложени заверени копия на ЗВР, разпореждане за определяне на компетентни органи съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК и чл. 4, ал. 5 ЗМДТ, декларация по чл. 14 ЗМДТ, копие на нотариален акт, амортизационен план на [фирма] за 2015 г., справка за задълженията на дружеството за ДНИ и ТБО по РА № СФР17-РД77-12/12.05.2017 г., както и за новия ревизиран период - 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г.

Последвало е издаването на ПНПОМ изх. № СФР20-РД25-65/10.12.2020 г., в което са

възпроизведени обстоятелствата, посочени в Искане за налагане на ПОМ № СФР20-ВК66-766/07.12.2020 г., като с посочването, че ще се затрудни събирането на публично общинско вземане в предполагаем размер към 07.12.2020 г. от 109 452,36, в това число главница 85 328,25 лв. и лихва 24 124,11 лв., е наложена обезпечителна мярка: възбрана върху следния недвижим имот: ТЪРГОВСКИ ОБЕКТ № 1, находящ се в [населено място] СО, район „Л.“, „В. ВЕЦ – С.“ № 999 /деветстотин деветдесет и девет/, в пететажната жилищна сграда, разположена в лицевата част на дворното място, находящ се в сутерена на сградата, на кота -1.20 /минус едно цяло и двадесет стотни/м., с площ 185,78 /сто осемдесет и пет цяло и седемдесет и осем/ кв.м, състоящ се от търговска зала, кухненски блок, две тоалетни английски двор, при граници: север – улица, изток-дере, юг-двор, гараж 3 5 /пет/, гараж № 4 /четири/ и зарад-мазе и стълбищна площадка, заедно с прилежащите идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място, върху което е построена сградата, цялото с площ от 880 /осемстотин и осемдесет/ кв.м, съставляващо урегулиран поземлен имот парцел № III-482а /трети отреден за имот планоснимачен номер четиристотин осемдесет и втори буква „а“/ от квартал № 35 /тридесет и пет/ по плана на [населено място], местността „В. ВЕЦ-С.“, при съседни на парцела: от изток – реката на юзината, от север-паркинг на Столична голяма община /бивша собственост на И. П./, от запад-З. К. Ж. и от юг-И. Б.. Имотът е описан в нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит чрез учредено право на строеж, вливане на търговско дружество и осъществено право на строеж, вписан в Служба по вписванията с вх. Рег. № 62128, акт № 175, том LLLXLLX, дело № 4799 от 30.12.2004 г.

ПНПОМ е обжалвано по административен ред и е потвърдено от директора на Дирекция „Общински приходи“ към Столична община при условията на чл. 197, ал. 2, изр. второ ДОПК.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежно легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Във връзка със спазването на срока в хипотезата на чл. 197, ал. 2, изр. второ ДОПК, настоящият съд е обвързан с постановеното определение № 8555 от 14.07.2021 г. по адм. дело № 6366/2021 г. на Върховния административен съд, VIII о.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Процесното мълчаливо потвърдено Постановление № СФР20-РД25-65/10.12.2020 г. е издадено от компетентен орган съгласно Заповед № СОА20-РД-1950/09.06.2020 г. на кмета на Столична община, в предвидената в чл. 196 ДОПК писмена форма и само формално съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Изключение от този общ принцип е въведено с разпоредбата на чл. 121 ДОПК, предвиждаща предварителното обезпечаване на вземания. По силата на ал. 1 от цитираната норма в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съдържанието на

постановлението е посочено в чл. 196, ал. 1 ДОПК, като в т. 3 е предвидено, че то следва да съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Освен регламентацията в ДОПК, доколкото обезпечаването на публични задължения се упражнява при условията на оперативна самостоятелност, към него са относими общите принципи на Глава втора от АПК, включително и принципа на съразмерност по чл. 6. Щом в дискреционната власт на администрацията е както преценката за допускането на обезпечението, така и вида на обезпечителните мерки, то решението ѝ подлежи на контрол по критериите на чл. 6 АПК. Съобразно легалното определение на принципа на съразмерност съдържанието му се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на ал. 5 на чл. 6 АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В конкретния случай обстоятелствата, изложени в искането на ръководителя на ревизията са пренесени изцяло в постановлението на публичния изпълнител, като същите не покриват изискването на чл. 196, ал. 1 ДОПК и не биха могли да се възприемат като мотивиране по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Както ръководителят на ревизията, така и публичният изпълнител не са изложили конкретни съображения защо считат, че събирането на публичните вземания ще бъде затруднено. Вместо това в актовете им е посочена бланкетната констатация, че е налице такова затруднение. Обезпечителната нужда е винаги конкретен въпрос, който се преценява във всяко производство по налагане на обезпечителни мерки. За целта административният орган следва да прецени имущественото състояние на длъжника, наличието на други негови публични и частни задължения, неговата платежоспособност, обстоятелството дали той е изряден платец на други публични задължения и други относими към конкретния случай факти и да ги съпостави с размера на публичните задължения, във връзка с които е предвидено обезпечението.

В конкретния случай това не е сторено. Размерът на подлежащото на установяване вземане по висящото ревизионно производство и неизплатените суми по предходен РА може да бъде индичия за затруднено събиране на задълженията, но не е определящ за преценката по чл. 121, ал. 1 ДОПК, обусловена от установяването на застрашено удовлетворяване на вземането. Липсват фактически установявания за действителното имуществено състояние на ревизираното лице. Нещо повече, в хода на ревизията са изискани от ревизираното лице документи и информация, свързани с притежаваните от дружеството недвижими имоти; извлечения от водените счетоводни сметки, по които се отчитат имотите; оборотни ведомости и хронологични справки по години с аналитичност за всеки обект; счетоводни /одитирани/ баланси за ревизираните години, счетоводен амортизационен план и данъчен амортизационен план за ревизираните години и др. Поради големият обем документи и информация, ревизираното лице е поискало продължаване на указания в искането 14-дневен срок. Изтъкнато е, че допълнително затруднение за представяне на документите се създава от усложнената епидемиологична обстановка и обстоятелството, че все повече служители се поставят

в карантина без възможност да посетят офиса на дружеството и да набавят исканите документи. С Уведомление на ръководителя на ревизията изх. № СФР20-ТД26-355-(2)/13.11.2020 г. срокът е бил удължен до 09.12.2020 г. (включително), на която дата са представени поисканите документи, както и оборотни ведомости и план за амортизации на дълготрайни материални активи за 2019 г., от които се установява, че по с/ка 203 ДМА са заведени недвижими имоти – апартаменти, офиси, гаражи, паркоместа и други имоти с обща балансова стойност 1 283 392.54 лв. Тази стойност значително надхвърля размера на подлежащите на обезпечаване публични задължения и не сочи на застрашено удовлетворяване на общинското вземане. По неясни причини ръководителят на ревизията е сезирал публичният изпълнител преди да изтече удължението от самия него срок, вследствие на което е приложил документи, събрани от предходната ревизия. Вместо да констатира непълнотата на доказателствената съвкупност, на 10.12.2020 г., когато ревизията е разполагала с актуални данни за разполагаемото имущество на ревизираното лице, е издадено ПНПОМ. Съдът не споделя тезата на процесуалния представител на ответника, че нямало как за един ден представените писмени доказателства да бъдат разгледани. На практика пасивността на ревизиращия орган и на публичния изпълнител е довела до противоречие между изложените в актовете им макар и бланкетни мотиви, касаещи изпълнението на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК, и действителната фактическа обстановка във връзка с наличието на обезпечителна нужда. Както се посочи по-горе, по аргумент от чл. 6 АПК и нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК тази преценка е задължителна, независимо от обема на подлежащите за преглед и преценка документи и информация. Допуснатото нарушение е особено съществено и е основание мълчаливо потвърденото ПНПОМ да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на спора своевременно заявеното от адв. Н. искане за присъждане на разноски е основателно до размера на заплатената от жалбоподателя държавна такса от 50 лв.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 3 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливото потвърждение на Постановление с изх. № СФР20-РД25-65 от 10.12.2020 г. за налагане на предварителни обезпечителни, издадено от Г. М. – служител в дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, определена да упражнява правата и да изпълнява задълженията на публичен изпълнител съгласно Заповед № СОА20-РД-1950/09.06.2020 г. на кмета на Столична община, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наложената с Постановление с изх. № СФР20-РД25-65 от 10.12.2020 г. обезпечителна мярка по чл. 198, ал. 1, т. 1 ДОПК .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: район Л.,[жк], ВЕЦ – С. № 999, разноски по делото в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: